

РЕШЕНИЕ

№ 5879

гр. София, 20.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **12700** по описа за **2024** година докладвано от съдия Танка Цонева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от М. Н. Л., чрез адв. С. Е. - САК, срещу Решение № 4433/09.10.2024 г., постановено по НАХД 12701/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 14 с-в, с което е изменено Наказателно постановление № СОА24-РД11-881/22.08.2024 г., издадено от заместник-кмета на Столична община направление „Транспорт и градска мобилност“. С цитираното НП на основание чл.178е от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 /сто/ лв. за нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП, като с атакуваното в настоящото съдебно производство решение на СРС размерът на глобата е бил намален на 50 / петдесет/ лв.

В касационната жалба се релевират доводи, че обжалваното решение е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Излагат се аргументи, че няма доказателства, от които да е видно, че процесното място има статут на тротоар по смисъла на §6, т.6 от ДР на ЗДвП. В тази връзка касаторът поддържа тезата, че в тежест на АНО е да докаже, че статута на мястото, на което е било паркирано МПС на касатора, обосновава извод за нарушение на чл. 94, ал.3 от ЗДвП. Изложени са оплаквания, че АНО не е взел предвид и не е обсъдил депозираните възражения от страна на

жалбоподателката. Отделно на това се посочва, че има разминаване между датата на съставяне на АУАН (11.04.2024 г.) и датата на установеното нарушение (17.04.2024 г.). Касаторът посочва още, че първоинстанционния съд не е направил анализ на разпоредбата на чл.94, ал.3 от ЗДвП, тъй като същата няма забранителен характер, а в нея се регламентират условията, касаещи паркирането в населени места, в тази връзка поддържа, че дори и от приложения снимков материал не може да се установи, че мястото, където е бил паркиран процесния автомобил, е тротоар или забранена за паркиране зона. В заключение моли решението на Софийски районен съд да бъде отменено и да бъде постановено ново, с което да се отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът – М. Н. Л., редовно призована, се представлява от пълномощника си -адв. Е., която поддържа касационната жалба и моли решението на първоинстанционния съд да бъде отменено.

Ответникът –Заместник –кмет на Столична община в депозиран писмен отговор с изх. № СОА24-ДИ11-4105/7/12.11.2024 г. излага становище за неоснователност на жалбата. Излага аргументи, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона форма. Твърди се, че лицето М. Л. и друг път е извършвала такова нарушение. Приложено е писмо с рег. № СОА24-ДИ11-1783 на Столична община - НАГ, от което е видно, че процесния участък е тротоар, като е посочено, че по одобрения план [улица]е котирана с ширина на пътното платно от 5.0 м и двустранно тротоари по 1,5 м. Моли решението на Софийски районен съд да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба. Изразява становище, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила.

Административен съд - София-град, IV-ти касационен състав, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

От фактическа страна е установено,че на 17.04.2024 г. в [населено място], [улица], около 09:43 ч. лицето М. Н. Л., в качеството на водач на собствения си лек автомобил „Форд Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , е паркирала на място, необозначено за

паркиране на ППС, напречно на оста на пътя.

За установеното нарушение на лицето е съставен АУАН № 004078/11.04.2024 г. за извършено на 17.04.2024 г. в [населено място] нарушение по чл.94, ал.3 от ЗДвП. Впоследствие е издадено Наказателно постановление № СОА24-РД11-881/22.08.2024г. от заместник кмета на Столична община, с което при идентичност на описанието на нарушението и неговата правна квалификация на М. Н. Л. е наложена глоба в размер на 100 лева на основание чл.178е от ЗДвП.

Софийски районен съд е изменил Наказателното постановление по отношение на наложената санкция, като за да постанови този резултат е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е още, че лицето е осъществило нарушението от обективна и субективна страна, тъй като е автомобилът е бил паркиран на място, за което администрацията не е дала разрешение за паркиране. По отношение на наложената санкция съдът е приел, че същата следва да се редуцира до предвидения минимум от 50 лева, тъй като не са посочени отегчаващи отговорността обстоятелства.

Решението е неправилно.

Според настоящия касационен състав в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които накърняват правото на защита на нарушителя и са самостоятелно основание за отмяна на обжалвания санкционен акт. В тази връзка следва да се отбележи, че АУАН е съставен на 11.04.2024 г. за нарушение, извършено на 17.04.2024 г., а същият е връчен срещу подпис на нарушителя на 11.06.2024 г. Дори да се приеме, че в случая се касае за техническа грешка, допусната от актосъставителя, следва да се отбележи, че същата не е санирана от АНО по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН, а дори напротив – в обстоятелствената част на НП е описано, че се издава въз основа на АУАН, серия А, № 004078/11.04.2024 г. Обективно е невъзможно актът да бъде съставен в по-ранен момент от датата на извършване на нарушението -17.04.2024 г.

Само за пълнота на изложението, съдът ще посочи, че относно инкриминираната дата са налице писмени доказателства по делото /Ф. за налагане на глоба от 17.04.2024 г./, от които категорично се установява, че датата на твърдяното нарушение е именно 17.04.2024 г.

В случая е налице сериозен пропуск при описването на релевантни и съставомерни обстоятелства, както в текста на АУАН, така и в текста на издаденото НП, което представлява процесуално нарушение по смисъла на чл. 42, т. 2 и чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗАНН, и което възпрепятства възможността на нарушителя да разбере въз основа на какви точно факти се приема, че е осъществил състава на вмененото му във вина нарушение, за да реализира адекватно защитата си.

Във връзка с приложението на материалния закон, настоящият състав приема следното:

В разпоредбата на чл. 94, ал. 3 ЗДвП е предвидена възможност за паркиране на

моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2.5 тона върху тротоарите, но при определени условия. Първото условие е паркирането да става само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, а второто откъм страната на сградите да остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци.

На първо място, следва да се посочи, че не са представени доказателства, от които да е видно, че процесния участък представлява тротоар. Съгласно § 6, т. 6 от ДР на ЗДвП, "Тротоар" е изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци. Следователно тротоарът е и част от самите улици. От приложения към материалите на делото снимков материал категорично се установява, че в конкретния случай се касае за паркиране на лек автомобил пред гараж, вляво от стълбите на жилищната кооперация, като по никакъв начин не може да се направи извод, че процесното място е тротоар. Същото представлява изронена циментова настилка /вероятно направена преди много години от собственика на гаража/.

По –нататък, следва да се отбележи, че законодателят не е забранил изрично паркирането върху тротоар, а го е допуснал в зависимост от спазването на определени условия и то за да бъде възможно преминаването по тротоарите на другите участници в движението – пешеходците. От изложеното става ясно, че когато автомобилът се намира на достатъчно отстояние и не препятства свободното движение на пешеходците, не може да се говори за осъществен състав на нарушение по чл.94, ал.3 от ЗДвП. В тази връзка съдът намира за нужно да подчертае, че описанието на нарушението в акта за установяване на административно нарушение не удовлетворява и минималните законови изисквания за описание на съставомерните от гледна точка на нарушената разпоредба елементи, най-малкото защото не става ясно в какво точно се изразява неправомерното поведение на водача- паркирал на тротоара. От изложеното в акта изобщо не става ясно каква е масата на лекия автомобил, управляван от жалбоподателя, дали същият е бил паркирал успоредно на оста на пътя, върху тротоара и откъм страната на сградата какво остава разстояние остава и дали то е съобразено с необходимото такова от два метра за преминаване на пешеходци.

По гореизложените аргументи настоящата съдебна инстанция намира, че решението на Софийски районен съд е неправилно и незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено, а вместо него да се постанови друго, с което да бъде отменено и наказателното постановление.

При този изход на правния спор разноски се дължат в полза на жалбоподателя, чийто процесуален представител на поиска присъждането на такива, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ № 4433/09.10.2024 г., постановено по НАХД 12701/2024г. по описа на Софийски районен съд, НО, 14 с-в, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СОА24-РД11-881/22.08.2024 г., издадено от заместник-кмета на Столична община направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на основание чл.178е от ЗДвП на М. Н. Л. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 /сто/ лв. за нарушение на чл.94, ал.3 от ЗДвП.

Решението е окончателно.